

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2019. november 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt **vádlott neve** ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2019. május 28. napján kihirdetett 10.Bf.81/2019/9. számú **ítéletét helybenhagyja.**

I n d o k o l á s:

A Tatabányai Járásbíróság a 28.B. 533/2018/10.szám alatti ítéletével **vádlott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki az 1978.évi IV.tv.195.§ /1/ bekezdése szerint minősülő kiskorú veszélyeztetésének büntetében. Ezért megrovásban részesítette. Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a pótmagánvádló jogi képviselője élt fellebbezéssel súlyosításért, büntetés kiszabása érdekében. A másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék a járásbíróság ítéletét a 10.Bf.81/2019/9.szám alatti ítéletével megváltoztatta, a vádlottat a Btk. 208.§ /1/ bekezdése szerint minősülő kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt emelt vád alól felmentette, a megrovás intézkedéssel kapcsolatos rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Tekintve, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal szemben ellentétes döntést hozott, megnyílt a másodfellebbezés lehetősége. A törvényszék ítélete ellen a pótmagánvádló jogi képviselője élt fellebbezéssel, a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A pótmagánvádló jogi képviselője a fellebbezést írásban is indokolta,- melyet a harmadfokú nyilvános ülésen is változatlan tartalommal fenntartott- levezetve, hogy a vádlottnak az ítéletben írt magatartása, szülői mulasztásai, nevelési túlkapásai miként veszélyeztették a kiskorú fejlődését, testi épségét, lelki nyugalmaát levonva ebből azt a következtetést, hogy mindezek olyan súlyú köteleességszegések voltak, amelyek kimerítették a kiskorú veszélyeztetésének törvényi tényállását. Mindezekre tekintettel kérte, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg, a vádlott bűnösségét a kiskorú veszélyeztetésének büntetében állapítsa meg és vele szemben pénzbüntetést szabjon ki. Nem osztotta tehát a másodfokú bíróság jogi érvelését és nem értett egyet a vádlott felmentésével.

A harmadfokú nyilvános ülésen a vádlott védője a másodfokú bíróság jogi álláspontjának helyességét hangsúlyozta és kérte, hogy az ítéltábla a másodfokú ítéletet hagyja helyben.

A vádlott csatlakozott védőjéhez utalva arra, hogy nem érzi magát bűnösnek.

Az ítéltábla a harmadfokú eljárásban elsőként vizsgálta, hogy a pótmagánvádló jogi képviselőjének fellebbezése joghatályos-e. A Be. 615.§ /1/ bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén. A /2/ bekezdés b/ pontja szerint ellentétes a döntés, ha az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette. A /3/ bekezdés szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, vagy részért, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

Ahogy az ítéletábra a fentiekben is utalt rá, a Tatabányai Törvényszék ítéletében az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette, vagyis ellentétes döntést hozott, így a fenti törvényi feltételeknek a pótmagánvádló jogi képviselőjének fellebbezése megfelelt, vagyis joghatályos.

A Be.618.§-a szerint a harmadfokú bíróság felülbírálata kiterjed a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntésére, azon rendelkezésére, illetőleg azon részére, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének sérelmezett ellentétes döntésével összefüggő felülbírálata eredményezett, továbbá a harmadfokú bíróságnak vizsgálnia kell az első és másodfokú eljárást is függetlenül attól, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A harmadfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

A Be. 619.§-a értelmében a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság ítéletét meghozta. Megalapozatlanság esetén az adott tényállást csak az elfogadott ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján korrigálhatja, bizonyításnak a harmadfokú eljárásban nincs helye. Ha ily módon a megalapozatlanság nem küszöbölhető ki, a harmadfokú bíróság csak kasszációs jogát gyakorolhatja.

Jelen ügyet tekintve a másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a járásbíróság olyan részecselekmények vonatkozásában is befogadta a pótmagánvádló vádindítványát, amelyek vonatkozásában nem történt feljelentés, a nyomozóhatóság eljárást nem folytatott, az adott részecselekmények kapcsán a nyomozás nem került megszüntetésre, az ellen panaszt nem jelentettek be, melyet az ügyészség elutasított volna, így a pótmagánvád és annak bíróság általi befogadása a járásbíróság ítéletének tényállásban szereplő 1. és 6. pontjában írt elkövetési magatartások kivételével nem felel meg a Be.791.§-ában írt törvényi feltételeknek. Törvényesen járt tehát el, amikor az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásából kiemelte, mellőzte a 2-5. és 7-8. pont alatt rögzített tényállási részeket az adott perjogi helyzetben.

Az ítéletábra további olyan hibát, hiányosságot nem észlelt a bíróságok eljárásában, amely az érdemi felülbírálatnak akadályát képezhette volna.

Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a járásbíróság a bizonyítási eljárásban minden bizonyítékot tárgyalás anyagává tett, a vádlott ténybelileg nem tagadta a terhére rótt cselekmények elkövetését. Vallomását az elsőfokú bíróság kellő alapossággal összevetette a további személyi, és egyéb tárgyi valamint szakértői bizonyítási anyaggal. Mindezek alapján az irányadónak tekintett 1. és 6. tényállási rész megalapozott, ahogy azt a másodfokú bíróság is helytállóan megállapította.

A járásbíróság úgy telepített büntetőjogi felelősséget a vádlottra, hogy az általa megállapított tényállást vonta értékelési körébe és jutott arra a következtetésre, hogy a cselekménysort illetően a kisebb súlyú cselekmények mennyiségi adatai összességében átvezettek egy minőségi változásba, amely már szükségszerűen maga után vonta annak megállapítását, hogy a vádlott férfias nevelési módszereivel részben a felügyeleti kötelezettségét, részben nevelési kötelezettségét súlyosan megszegte, s ezzel egyfelől a sértett testi épségét, másfelől érzelmi fejlődését veszélyeztette. Ekként a kiskorú veszélyeztetése büntettének valamennyi tényállási eleme megvalósult.

A másodfokú bíróság a mellőzött tényállási részek mentén jutott arra a következtetésre, hogy a tényállás 1. és 6.pontjában írt részecselekményeket illetően nem lehet eljutni oda, hogy a vádlott az adott magatartásával a kiskorú gyermeke egészséges fejlődését veszélyeztette. A másodfokon megállapított tényállást az ítéletábra is megalapozottnak, ezáltal irányadónak tekintette, ebből

adódóan a fenti jogi érveléssel a harmadfokú bíróság sem tudott, kívánt vitába szállni. Az oksági kapcsolat hiányában a törvényszék nem tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlott magatartása nem ítéltető meg súlyos kötelességszegésként, amely a Btk. 208.§ /1/ bekezdése szerinti kiskorú veszélyeztetésének törvényi tényállási elemeit kimeríti, ekként a vádlott ezen bűncselekményben történő büntetőjogi felelőssége adott esetben nem állapítható meg, ezért az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában törvényesen mentette fel.

Szükségesnek tekinti azonban az ítéletábra megjegyezni, hogy a másodfokú bíróság ítélete a tényállásból törvényesen mellőzött cselekmények tekintetében minden alapot nélkülöző megállapításokat, érvelést tartalmaz. A másodfokú bíróság eljárásjogi okból mellőzte a tényállásból ezeket a részeket, így ezen rész-cselekményekkel kapcsolatosan az irányadó tényállás semmilyen megállapítást nem tartalmaz, ennek hiányában pedig a bíróság nincs abban a helyzetben, hogy azok kapcsán ítéletében bármilyen következtetést vonjon le, ezért az ítélet 4., oldal 2. bekezdéséből ezt mellőzni kellett.

Végül az ítéletábra szükségesnek látja felhívni a vádlott figyelmét arra, hogy bár jelen eljárásban az ítéletábra sem látta megállapíthatónak a vádlotti magatartás és a kiskorú gyermek egészséges fejlődésének veszélyeztetése közt az oksági kapcsolatot, de nem vitathatóan a tényállásban írt magatartásával is számtalan, a szülő nevelési, felügyeleti jogkörébe tartozó, a gyermeki jogokat biztosító kötelezettségének nem kifogástalan módon tett eleget. A szülő kötelezettsége, és egyben legfontosabb feladata, hogy a gyermeki jogokat akár kiélezett, felfokozott helyzetben, vagy saját általa vélten helyes nevelési elveit, módszereit is félretéve, biztosítsa gyermeke egészséges fejlődése érdekében, ne tanúsítson olyan magatartást, amely ezt a társadalmilag is elvárt követelményt bármilyen szinten is sértheti, veszélyeztetheti.

Mindezek alapján az ítéletábra a másodfokú bíróság ítéletét a Be.623.§-a alapján helybenhagyta.

Győr, 2019. november 5.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Z á r a d é k:

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 2019. május 28. napján kelt 10.Bf.81/2019/9. számú ítélete 2019. november 5. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2019. november 5.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke